

Una ciutat museu amb Dalí

Figueres, la capital alt-empordanesa, recull les petjades de l'artista que va fer del surrealisme un signe d'identitat

La història recull que el Teatre-Museu de Figueres va néixer després que l'alcalde Guardiola demanés a Dalí algunes obres per obrir una sala amb el seu nom al Museu de l'Empordà. En principi l'artista va donar una resposta ambigua, però uns dies més tard, quan el va visitar el seu amic Melitó Casals (alies Meli), el fotògraf que va immortalitzar molts moments de la vida del pintor, li va contestar que no es conformava amb una habitació sinó que volia un museu per a ell sol. D'allà va sorgir la idea de recuperar el Teatre Principal cremat per les tropes franquistes i escollit pel fill del notari perquè es considerava un pintor teatral, perquè l'edifici estava davant de l'església on va ser batejat i perquè en una de les sales es va mostrar la seva primera exposició, que va presentar juntament amb Bonaterra i Monturiol. L'edifici, que segons el mateix Dalí "és un museu que viu una realitat terrenal, però a sota de la cúpula es guarda el món al·lucinant del surrealisme", va modificar el tarannà cultural d'una ciutat en què avui la que es coneix com la ruta de les formigues proposa un recorregut pels espais més singulars de Figueres vinculats a Salvador Dalí i Domènech. És una proposta bidireccional, que tant pot començar al carrer Monturiol, número 6 (avui 20), on va néixer l'artista, com per l'altra punta, pel Teatre-Museu. Al mig hi trobarem des de la casa on el 1912 es va traslladar a viure la família; la Rambla, punt central de la ciutat on havia passejat, conversat i passat moltes estones, tant al cafè Astoria com a la llibreria Canet; el Museu de l'Empordà, que acull, a part d'una molt bona col·lecció d'obres dels creadors de la comarca, el seu Sant Narcís (1962). Després ens podem aturar al Museu del Joguet de Catalunya, a l'antic hotel París, on podem trobar un espai dedicat a la infància i l'adolescència de l'artista, que recull des de joguets fins a notes escolars o fotografies, i Don Osito Marquina, el peluix batejat per García Lorca. Tancarà la ruta l'església de Sant Pere, allà on va ser batejat i es va celebrar el seu funeral, un edifici sòlid, gòtic i imponent que, juntament amb la cúpula geodèsica, marca l'skyline de la ciutat.

Publicat a:

-Dossier 20-06-2021, Pàgina 16

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1976195-una-ciutat-museu-amb-dali.html>